

LA GUERRA I LA DESESPERANT ABSÈNCIA DE PAU

*Fernando Rodal, President de la CEA
(Confederació d'Educadors Americans)*

*Interpretar la pau com el simple buit de la guerra deixaria, si desaparegués, (...) ignorar que la guerra és una cosa que si es fa, també la pau és una cosa que cal fer, que cal fabricar.
Ortega i Gasset (1938)*

Hem consagrat en aquest segle els cinquanta anys de la Declaració Universal dels Drets Humans com a fruit d'una necessitat vital i, per tant, carregada d'ètica i moral vertadera, en el sentit més planetari que puguin tenir aquests conceptes i no com a simples recursos discursius. No obstant això, arribem a un segle XXI pletòric d'immenses contradiccions: capitalisme versus socialisme, rics vs. pobres, negres vs. blancs, homes vs. dones, ètnies vs. ètnies... que sobrevolen l'espai humà i el condicionen una vegada i una altra cap a la porta-trànsit de la guerra.

L'ordre majoritari de les actuals societats, basat en la por, la violència i el desconeixement de les lleis, ens col·loca en aquesta cultura de guerra, que més que una excepció ha estat i és el fantasma de l'horror el recorregut del qual porta segles sencers.

Són freqüents els discursos sobre acabar amb aquesta estructura social que es fonamenta en la barbàrie i que desdenya permanentment el fet de la civilització. No obstant això, aquesta cultura

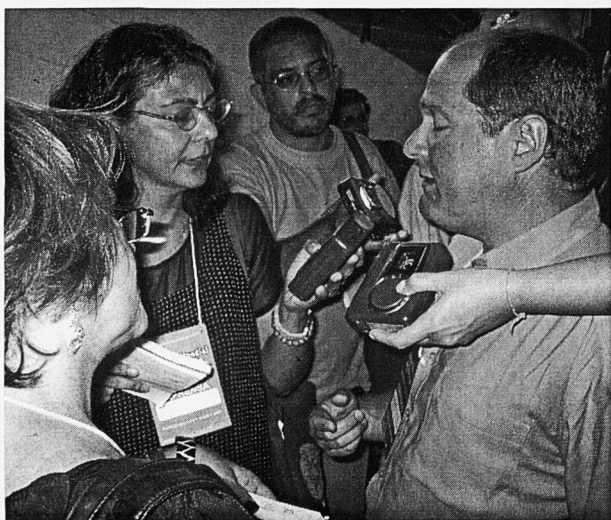
bèl·lica injuriada en els discursos continua guanyant territoris sense que puguem aconseguir en els actes una altra forma de resoldre les nostres diferències.

La profunditat i resistència d'aquesta manera de resoldre els conflictes col·loquen avui la humanitat davant el dilema d'afectar en forma profunda i permanent, en molt breu termini, el planeta sencer. La internacionalització en curs és com l'arrel d'un arbre que absorbeix els nutrients, però també el verí que és capaç de destruir-lo.

La interdependència actual ja no ens permet seguir aliens ni tampoc deixar de sentir-nos afectats de forma directa pel que avui pogué ocórrer a Àfrica, a Europa, a Amèrica Llatina, etcètera.

Sens dubte, la idea i el fet de fundar la pau o una cultura d'ella no serà possible "resolent" els conflictes just quan aquests es presentin, sinó que hem d'atacar els mals anant a les arrels. Igual que en un acte mèdic, la vertadera pau s'aconseguirà prevenint oportunament i radicalment la violència, entesa aquesta com un mètode a través del qual acostumen a solucionar problemes.

Aquest desideràtum troba molts cops el subjecte directament involucrat en l'acte de la guerra, amb poques sortides al seu abast a l'hora de l'hora. Segons paraules d'un dels tants afectats per l'horror,

L'autor de l'article, Fernando Rodal, a l'FSM

Grup de convidats a parlar a l'FSM

"els intel·lectuals de cafè parlen de la pau, però no coneixen el vertader sacrifici que constitueix aconseguir-la en la por de la guerra". Per tant, la tasca ha de considerar tots els temps i els espais possibles per on l'ésser humà transita, sabent que el millor diagnòstic és el que es fa mitjançant l'autòpsia del cadàver. Deurem llavors actuar, la major part de les vegades, per raons morals, ètiques i humanitàries i fins i tot sense el coneixement ple, però guiats pel sentit comú d'allò que ens caracteritza i identifica com a espècie. Tal acció transformadora no podrà ocórrer si pensem que la construcció de la pau és sinònim d'apaivagament en el sentit d'habilitar treves, espais transitoris de negociació que caducaran promptament i retornaran a aquest cercle diabòlic on els ritmes de vida, la mort, la pau, la violència, el dolor, es retroalimenten sense fi.

La vertadera acció revolucionària quant al concepte de pau haurà d'involucrar el desenvolupament i la democràcia participativa com a eix que combati la fam i la pobresa, elements que invaliden qualsevol desenvolupament humà legítim i col·loquen el futur de la humanitat al caire de l'abisme.

Potser la història ens ha ensenyat que la llibertat i la igualtat són conceptes i valors que han de desenvolupar-se en

forma complementària i en cap cas han de suprimir-se la una a l'altra; ni tan sols per justificar desenvolupaments conjunturals. És en aquesta direcció que el desenvolupament de la solidaritat i la fraternitat és ineludible a l'hora de buscar una síntesi històrica que permeti consolidar equilibradament l'ús dels drets inalienables de l'individu i la seva responsabilitat com a ésser social en el col·lectiu que li proporciona el seu propi desenvolupament.

Aquesta idea, segons deia Víctor Hugo, haurà de tenir per pàtria el món i per nació la humanitat. En conseqüència, la pau no serà aconseguida només mitjançant acords polítics i econòmics entre governs, sinó que haurà de sustentar-se també en la solidaritat intel·lectual i oral de l'espècie.

Les manifestacions contra la guerra ompliren els carrers de tot el món

EL VIATGE DEL SEUS SOMNIS AL SEU ABAST AMB

NORD

SERRA

NOUS CAMINS PER VIATJAR

C/ 31 de Desembre, 12 - 07004 PALMA

tel.- 20 46 00 - fax.- 20 44 50

**PERQUÈ ELS OFERIM
ELS MILLORS VIATGES
ALS MILLORS PREUS!**

AMB LA QUALITAT DE

